

Сравнимъ ли анализа, направенъ отъ А. Найденовичъ съ тия отъ опитвателното бюро въ Парижъ, ще забѣлѣжемъ голѣми разлики, особено въ съдържанието на свободна въгленна киселина. Тая нееднаквостъ въ полученитѣ резултати се дължи главно на начина, по който е взета водата за анализъ, и на мѣстото, отъ дѣто тая вода е взета. Понеже и за двата анализа е неправилно взета водата за анализъ, и понеже прѣди каптирането мѣчно е можело да се вземе чиста вода отъ грифонитѣ, то необходимо е сливенското общинско управление да направи новъ анализъ, като се вземе чиста вода отъ каптажната колона. Съ новия анализъ ще може да се установи окончателно къмъ кой видъ термално-минерални води спада водата на Сливенскитѣ бани.

Досега водата ѝ се смѣташе, че принадлежи къмъ „горещитѣ сѣрни води“ или къмъ „алкално-горчивитѣ“.¹⁾ Новиятъ анализъ по всѣка вѣроятностъ ще покаже, че водата на Сливенскитѣ бани ще принадлежи къмъ *горещитѣ слабо-алкални води*.

Каптажъ (улавяне) на топлиѣ води.

За да се пристѣпѣше къмъ съставянето на проектъ за каптирането на сливенскитѣ термално-минерални извори и да се извършеше каптажътъ, между другото необходимо бѣ да се иматъ прѣдъ видъ слѣднитѣ по-главни геологически данни: *дълбочината на основната скала при грифонитѣ изподъ повърхността на покривката, естеството, качеството и свойството на дилувиялно-аллувиалната и рецентна покривка въ областта на термалната зона, размѣритѣ на термалната зона, положението и характера на пукнатинитѣ, изъ които извираѣ термалнитѣ води и взаимнитѣ връзки и релации на отдѣлнитѣ извори*. Що се касае до циркулационния и питателния районъ на изворитѣ, тѣ не бѣха важни за каптажа, а имаха научно значение: тѣ влияятъ върху качеството и количеството на термално-минералната вода.

1. *Релации*: Съ наблюденията, които направи комисията²⁾ при черпане водата на разнитѣ топли извори отъ разни хоризонти, се заключи, че между нѣкои отъ изворитѣ съществуватъ връзки. Подобни връзки и релации се забѣлѣзваха, като се оставяше топлата вода да изтича за извѣстно врѣме отъ новонаправенитѣ сондажи и разкопки. Но полученитѣ резултати бѣха слаби и нѣмаха

¹⁾ Д-ръ С. Ватевъ: Лѣчебни мѣста въ България. Годишникъ на Българското прир. друж. II. год. № 3. Стр. 84. София, 1898.

²⁾ Другитѣ членове на комисията бѣха миннитѣ инженери Т. Михайловски и Т. Цанковъ.